

عنوان مقاله:

بازیابی نقش حیاط مرکزی در معماری معاصر به عنوان عنصر پدیداری معماری یا بدار اقلیم گرم و خشک تهران

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی و هفتمین کنفرانس ملی عمران، معماری، هنر و طراحی شهری (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

ندا شاه کرمی پور - دکتری تخصصی معماری، استادیار گروه هنر و معماری دانشگاه پیام نور، ایران

فرید بوستانچی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری دانشگاه پیام نور واحد بین الملل قشم، ایران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف تبیین بازیابی نقش حیاط مرکزی در معماری معاصر و ارتباط آن با فضای پیرامونی به عنوان یک عنصر مهم در راستای معماری پایدار هدف این تحقیق است و مشخصا به این پرسش پاسخ داده میشود که فضاهای باز نظیر حیاط مرکزی چه نقشی در همگرایی و هم سوئی این معماری بومی با اصول پایداری داشته است؟ روش بررسی روش تحقیق روش توصیفی - تاریخی با مطالعه کیفی است. در یافته های پژوهش ابتدا بررسی می کنیم که اصواترکیف یک معماری پایدار چیست و چه ویژگیهایی که باید دارا باشد و در ادامه به تبیین نقش حیاط مرکزی در معماری سنتی به عنوان یک عنصر پدیداری در راستای معماری پایدار و تطبیق ویژگیهای آن با اصول معماری پایدار در جهت بازیابی دوباره این عنصر مهم در معماری روز ایران پرداخته می شود. نتیجه گیری نتایج پژوهش نشان می دهد که حیاط مرکزی به عنوان یک عنصر مهم به ویژه در کان شهرها می تواند نقش مهمی را در راستای پیاده سازی اصول یک معماری پایدار به ویژه در کان شهرها ایفا کند و در نتیجه باید به طور جدی بازیابی نقش میانسرا با توجه به رویکردهای جدید در معماری شهرهای بزرگ مد نظر قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

حیاط مرکزی - معماری معاصر - عنصر پدیداری - معماری پایدار - اقلیم گرم و خشک تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2043087>

